

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב שלום אולתן בן הרב ישראל זצ"ל

אכילה חוץ לסוכה

(כ"ו ב') **משנה:** מעשה והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את התבשיל, ולרבן גמליאל שני כותבות (תמרים) ודלי של מים, ואמרו העלום לסוכה. וכשנתנו לו לרבי צדוק אוכל פחות מכביצה נטלו במפה ואכלו חוץ לסוכה ולא בירך אחריו.

(ומקשה) מעשה לסתור?

(ומתרץ) חסורי מחסרה והכי קתני: אם בא להחמיר על עצמו (שלא לאכול ולשתות עראי חוץ לסוכה) מחמיר ולית ביה משום יוהרא. ומעשה נמי, והביאו לו לרבן יוחנן בן זכאי לטעום את התבשיל, ולר"ג שני כותבות ודלי של מים, ואמרו: העלום לסוכה. וכשנתנו לו לרבי צדוק אוכל פחות מכביצה, נטלו במפה, ואכלו חוץ לסוכה, ולא בירך אחריו.

(כ"ז א') (ומדייק) הא כביצה בעי סוכה. לימא תיהוי תיובתיה דרב יוסף ואב"י (שאמרו לעיל, כ"ו א', כמה עראי, תרתי תלת בעי, או כדטעים בר בי רב, דהיינו כביצה).

דילמא פחות מכביצה נטילה וברכה לא בעי, הא כביצה בעי נטילה וברכה (אבל סוכה, אפילו כביצה נמי לא).

שיטות הראשונים

שיעור אכילת עראי בפת: כתב הר"ן דאכילת עראי היינו כדטעים בר בי רב ועייל לכלה, דהיינו כביצה, דכל כי האי גוונא לא חשיבא, ולא הוא כעין תדורו. וכן כתבו **תוספות**, **רא"ש**, **וריא"ז** שהוא כביצה.¹ **והרמב"ן** כתב ששיעורו הוא כביצה או כשתי ביצים.² **והרמב"ם** כתב ששיעור זה הוא "כְּבִיצָה או פְּחוּת או יֵתֵר מֵעֵט". **והשו"ע** כתב **כרא"ש**.³

אכילת פירות: כתבו **תוספות** ו**רא"ש**, ודוקא פת. אבל פירי, לא בעי סוכה.⁴ ודעת **מהר"ם** דפירי בעי סוכה. וכתב **הרא"ש** דאפילו אי פירי בעי סוכה, היינו כשקובע עצמו לאכילתם. **וריא"ז** כתב, שפירות, אע"פ שאוכלן אכילת קבע, ואע"פ שאוכל עמהם פת אכילת עראי, אוכלן חוץ לסוכה. **והשו"ע** פסק שמותר לאכול פירות. והוסיף **הרמ"א**, אפילו קבע עליהם.⁵

אכילת חמשת המינים, ובשר: כתב **הרא"ש** בשם **ה"ר פרץ**, שבשר וגבינה ושאר דברים חוץ מפירי, היינו מיני תרגימא, ובעי סוכה.⁶ ודעת **הרא"ש** דאין דרך לקבוע סעודה על פירות, ולא חשיב מאכילת עראי דפת. ומיני תרגימא היינו

¹ כדמוכח לקמן גבי לימא תיהוי תיובתיה דרב יוסף ואב"י, דשיעור בית הבליעה כביצה. ולבסוף מסיק כדטעים צורבא מדרבנן ואזיל לכלה, שזה מלא פיו דהיינו כביצה. תוספות.

² והר"ן הביא דבריו, וכתב, ומה שכתב ז"ל כדטעים בר בי רב ועייל לכלה היינו כביצה או כשתי ביצים, לא ידעתי מה הוא, דכדטעים בר בי רב היינו כמו שמחזיק בית הבליעה בפעם אחת, דהיינו כביצה.

³ או"ח תרלטב. מקורות: ר"ן (יא א, ד"ה אוכלין וד"ה מעשה). תוספות (כ"ו א, ד"ה תרתי). רא"ש (סי' יג). רמב"ם (סוכה ו, ו). ריא"ז (הלכה ג, סעי' ח).

⁴ כדמסקינן בפרק בתרא דיומא (ע"ט ב'), דקבע דידהו כאכילת עראי דפת. רא"ש.

⁵ או"ח תרלטב. מקורות: מהר"ם (תשב"ץ קטן סי' קמד; הו"ד ברא"ש). רא"ש (סי' יג). תוספות (כ"ו א, ד"ה תרתי). ריא"ז (הלכה ג, סעי' ח).

⁶ כדאמרין בשמעתין 'אם השלים במיני תרגימא, יצא, ומיני תרגימא היינו בשר וכיוצא בו. ומדמהניא בהו השלמה, שמע מינה בעי סוכה. ודלא כרש"י שפירש דמיני תרגימא היינו פירי, דפירי לא בעי סוכה, ולא מהניא בהו השלמה. רא"ש.

הגיליון מבוסס על ספרי "נתיבי הלכה" על מסכתות הש"ס:
בהסכמת הרבנים הגאונים: הרב שריה דבליצקי זצ"ל,
ויבדלחט"א הרב אשר וייס
והרב שריאל רוזנברג שליט"א.
הארות והערות יתקבלו בברכה.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב שלום אולתן בן הרב ישראל זצ"ל

חמשת המינים.⁷ וכן פסק השו"ע.⁸

אם בא להחמיר על עצמו: הר"ן גרס, אם רצה להחמיר על עצמו רשאי. ופירש, דלא חשיב כמי שאינו מצווה בדבר ועושהו שנקרא הדיוט. ובתר הכי קתני ומעשה ברבי צדוק שלא החמיר על עצמו, לומר שאם רצה ת"ח שלא להחמיר על עצמו בכך, רשאי, ולא הוי כמי שאינו מדקדק במצוות. **והרמב"ם** כתב "ומי שיחמיר על עצמו ולא ישתה חוץ לסכה אפלו מים - הרי זה משבח". וכן פסק השו"ע.⁹

שולחן ערוך

(או"ח, הלכות סוכה, סימן תרלט)

ב. אוכלים ושותים וישנים בסכה כל שבועה, בין ביום בין בלילה, ואין יושנים חוץ לסכה אפלו שנת עראי; אבל מתר לאכל אכילת עראי חוץ לסכה. וכמה אכילת עראי, כפיצה מפת; ומתר לשותות מים (ויין) ולאכל פירות (ואפלו קבע עליהם) (דברי עצמו) חוץ לסכה; ומי שיחמיר על עצמו ולא ישתה חוץ לסכה אפלו מים, הרי זה משבח; ותבטיל העשוי מחמשת מינים, אם קובע עליו חשיב קבע וצריך סכה...

מספר סעודות שחייב אדם לאכול בסוכה

(כ"ז א') **משנה:** רבי אליעזר אומר: ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה אחת ביום ואחת בלילה. וחכמים אומרים: אין לדבר קצבה,¹⁰ חוץ מלילי יו"ט ראשון של חג בלבד (שאינו רשאי להתענות).

מאי טעמא דרבי אליעזר? תשבו כעין תדורו, מה דירה אחת ביום ואחת בלילה, אף סוכה אחת ביום ואחת בלילה.

ורבנן: כדירה, מה דירה אי בעי אכיל אי בעי לא אכיל, אף סוכה נמי אי בעי אכיל אי בעי לא אכיל.

אי הכי, אפילו לילי יום טוב ראשון נמי!

⁷ דבתוספתא פרק כיצד מברכין תניא: הביאו לפניו מיני תרגימא, מברך עליהן בורא מיני מזונות, ומשמע דמיני תרגימא היינו מאכל שעשוי מחמשת המינים. ואפשר שהוא חשוב יותר מבשר וגבינה, ואין ראייה ממיני תרגימא להצריך סוכה לבשר ולגבינה. וגם אין דרך לקבוע סעודה עליהן, ולא חשיב מאכילת עראי דפת. רא"ש.

⁸ או"ח תרלטב. וכתב השו"ע שתבטיל העשוי מחמשת המינים, **אם קובע עליו**, חייב בסוכה. וכתב המשנ"ב (ס"ק טו), רצה לומר, **שאוכלם בחבורה, או שאוכל שיעור חשוב שקובע סעודתו בזה. ולא די שיאכל מעט יותר מכפיצה כמו בפת.** ועיין במג"א שהקשה על זה, ודעתו דדינו ממש כמו בפת, דיותר מכפיצה מעט חייב בסוכה. אכן לענין לברך 'לישב בסוכה', דעת האחרונים דאין לברך רק כשיקבע עליו סעודה, כמו שכתוב בשו"ע. ודע עוד, דהסכימו כמה אחרונים דנכון להחמיר מלאכול בשר ודגים וגבינה חוץ לסוכה. ודוקא בקביעות. אבל שלא בקביעות, אין להחמיר כלל. מקורות: רבינו פרץ (הגהות סמ"ק מצוה צג, ס"ק סב; הו"ד ברא"ש). רא"ש (סי' יג).

⁹ או"ח תרלטב. מקורות: ר"ן (יא א ברי"ף, ד"ה מעשה). רמב"ם (הל' סוכה וו).

¹⁰ אם רצה להתענות, אין אנו זקוקין לו, אלא אם יאכל, לא יאכל חוץ לסוכה. רש"י.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב שלום אולתן בן הרב ישראל זצ"ל

אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יהוצדק: נאמר כאן חמשה עשר, ונאמר חמשה עשר בחג המצות, מה להלן לילה הראשון חובה, מכאן ואילך רשות, אף כאן לילה הראשון חובה, מכאן ואילך רשות. והתם מנלן? אמר קרא "בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מִצֶּת", הכתוב קבעו חובה.

(המשך משנה:) ועוד אמר רבי אליעזר: מי שלא אכל לילי יום טוב הראשון, ישלים (סעודתו זאת) לילי יו"ט האחרון של חג (בשמיני עצרת, ואע"פ שאינו בסוכה). וחכמים אומרים: אין לדבר תשלומין, ועל זה נאמר "מִעֲנֵת לֹא יוּכַל לְתַקֵּן וְחֶסְרוֹן לֹא יוּכַל לְהַמְנוֹת".

והא אמר רבי אליעזר: ארבע עשרה סעודות חייב אדם לאכול בסוכה, אחת ביום ואחת בלילה!¹¹

אמר בירא אמר רב אמי: חזר בו רבי אליעזר.¹²

משלים במאי? אלימא בריפתא, סעודה דיומיה קא אכיל! אלא, מאי ישלים, ישלים במיני תרגימא. **תניא** נמי הכי: אם השלים במיני תרגימא, יצא.

שיטות הראשונים

אכילה בלילה ראשון של סוכות: פסקו הפוסקים כחכמים, שאין חובת אכילה בסוכה, חוץ מליל יום טוב ראשון. ובשיעור האכילה, כתב הר"ן, דמיחייב לאכול שיעור המחויב לאכול בסוכה, דהינו יותר מכביצה.¹³ וכתב **שיש אומרים**, דכיון דגמרינן מחג המצות, לגמרי גמרינן מיניה, מה התם בכזית, אף הכא בכזית.¹⁴ וכן דעת **רמב"ם ורא"ש**. וכן פסק **השו"ע**.¹⁵

חובת אכילה בלילה ראשון כשיורדים גשמים: דעת **רבינו פרץ והרא"ש**, דבלילה ראשון בכל ענין חובה לאכול, ואפילו יורדין גשמים, דילפינן מחג המצות. וכן כתב הר"ן בשם **אחרים**. ודעת **הרשב"א** שאין המצטער ואשר ירדו עליו גשמים חייב לאכול בסוכה, אפילו בלילה הראשון. דתשבו כעין תדורו אמרינן. וכן משמע מדברי **הראב"ד**.¹⁶ וכן סתם **השו"ע**.

¹¹ וכיון דביום אחרון לא בסוכה יתיב, ואם ישב בה לשם מצוה עובר על כל תוספי, מאי השלמה דסוכה איכא הכא? רש"י.

¹² רש"י פירש, שמודה רבי אליעזר לחכמים שאין חייב לאכול בסוכה, חוץ מליל יו"ט ראשון. אלא שנחלקו אם יש לסעודה זו תשלומין. ותוספות (ד"ה חזר) פירשו, חזר בו רבי אליעזר ממה שהיה מצריך סוכה, ולעולם י"ד סעודות בעי. ובירושלמי משני, אמר רבי אחא: למצוה חשובה. כלומר, לכתחילה צריך לאכול בסוכה. ואם לא אכל, משלים בשמיני בלא סוכה.

¹³ דמה שחידש הכתוב בלילי יום טוב הראשון של פסח מדכתב 'בערב תאכלו מצות', היינו לחייבו בדיון מצה ראויה. דאילו מדין יום טוב, יוצא בכל שהוא פת, אפילו במצה עשירה. וביו"ט הראשון של סוכות גמרינן נמי דמיחייב לאכול שיעור שהוא חייב לאכול בסוכה. דאילו מדין יום טוב, סגי ליה לאכול כביצה עראי חוץ לסוכה. וגמרינן מחג המצות דמיחייב לאכול שיעור המחויב לאכול בסוכה.

¹⁴ ואף על גב דבשאר ימות החג כזית עראי הוא ורשאי לאכול חוץ לסוכה, אפילו הכי בלילה הראשון כיון שהכתוב קבעו חובה לאכול בסוכה, עשאו אכילת קבע.

¹⁵ או"ח תרל"ט, ג. וכתב המשנ"ב (ס"ק כב), והיינו כשאין לו יותר. אבל אם יש לו, בודאי מן הנכון שיאכל יותר מכביצה, לצאת גם דעת הסוברים דלצאת ידי מצות עשה בעינן שיאכל שיעור המחייב לאכול בסוכה כל שבעה, דהיינו יותר מכביצה. מקורות: ר"ן (יב ב ברי"ף, ד"ה מתני' ר"א אומר). רמב"ם (הל' סוכה ו, ז). רא"ש (ברכות ז, כג).

¹⁶ כן משמע ממה שכתבו הכל-בו ואורחות חיים בשם הראב"ד, מי שלא אכל בסוכה בליל ראשון של חג מפני הגשמים, למחר צריך לברך זמן לשם סוכה. כי הזמן שברך בלילה בכוס של קידוש חוץ לסוכה, לא עלתה לו כי אם ליום טוב בלבד, כיון שלא קיים בלילה מצות סוכה.

הגיליון מבוסס על ספרי "נתיבי הלכה" על מסכתות הש"ס:
בהסכמת הרבנים הגאונים: הרב שריה דנליצקי זצ"ל,
ויבדלחט"א הרב אשר וייס
והרב שריאל רוזנברג שליט"א.
הארות והערות יתקבלו בברכה.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב שלום אולתן בן הרב ישראל זצ"ל

והרמ"א פסק כרא"ש.¹⁷

אכילה משש שעות ולמעלה בערב סוכות: כתב מהרי"ל דאסור לאכול משש שעות ולמעלה בערב סוכות, דומיא דערב פסח. וכן כתב באור זרוע, ומייתי ליה מירושלמי דצריך ליכנס לסוכה כשהוא בתאווה.¹⁸ וכן פסק הרמ"א.¹⁹

שולחן ערוך

(או"ח, הלכות סוכה, סימן תרלט)

ג. אכילה בסוכה בליל יום טוב הראשון, חובה; אפלו אכל פזית פת יצא ידי חובה; מכאן ואילך רשות; רצה לאכול סעודה, סועד בסוכה; רצה אינו אוכל כל ז' אלא פרות וקליות חוץ לסוכה אוכל פזין אכילת מצה בפסח. הגה: ולא יאכל בלילה הראשונה עד שיהא ודאי לילה (בית יוסף בשם א"ח), ויאכל קדם חצות לילה (מהרי"ו ומהרי"ל); ולא יאכל ביום מחצות ואילך, כדי שיאכל בסוכה לתאבון (מהרי"ל), דומיא דאכילת מצה.

ה. ירדו גשמים, הרי זה נכנס לתוך הבית... הגה: ... וכל זה דוקא בשאר ימים או לילות של סכות, אבל לילה הראשונה צריך לאכול פזית בסוכה אף אם גשמים יורדין (טור ור"ן וקרא"ש), ויקדש בסוכה (פזי) שיאמר זמן על הסוכה (ת"ה סי' צ"ה).

בניית סוכה במועד ודין סוכה שאולה

(כ"ז א') שאל אפוטרופוס של אגריפס המלך את רבי אליעזר: כגון אני שיש לי שתי נשים אחת בטבריא ואחת בציפורי, ויש לי שתי סוכות אחת בטבריא ואחת בציפורי, מהו שאצא מסוכה לסוכה ואפטר? אמר לו: לא. שאני אומר: כל היוצא מסוכה לסוכה בטל מצותה של ראשונה.²⁰

(כ"ז ב') תניא: רבי אליעזר אומר: אין יוצאין מסוכה לסוכה, ואין עושין סוכה בחולו של מועד. וחכמים אומרים: יוצאין מסוכה לסוכה, ועושין סוכה בחולו של מועד. ושון, שאם נפלה, שחוזר ובונה בחולו של מועד. מאי טעמא דרבי אליעזר? אמר קרא "חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים", עשה סוכה הראויה לשבעה. ורבנן, הכי קאמר רחמנא: עשה סוכה בחג.

¹⁷ או"ח תרלטה, (ומה שכתבתי בדעת השו"ע, כן מבואר בשעה"צ תרלטג, ס"ק מא, עיי"ש. וכן ר' שו"ת יביע אומר, ח"ט, או"ח, סי' פא, אות יט). וכתב המשנ"ב (ס"ק לה) ודע דיש עוד מגדולי הראשונים דסבירא להו שאין לחלק בין לילה הראשונה לשאר ימים, ועל כן הכריעו כמה אחרונים שיאכל בסוכה, אבל לא יברך, דספק ברכות להקל. וכתב שיש אחרונים שכתבו שימתין עד חצות, אולי יעבור הגשם. ויש שכתבו שיש בכך מניעת שמחת יום טוב לבני ביתו, ואין להמתין כל כך. מקורות: רשב"א (שו"ת, ח"ד סי' עח). רא"ש (ברכות ז, כג). ר"ן (יב ב ברי"ף, ד"ה מתני' ר"א). רבינו פרץ (הגהות סמ"ק, מצוה צג, הגהה סח). כלבו (הל' ברכות, סי' פז). ארחות חיים (ח"א, הל' ברכות, אות עג). מהרי"ל (מנהגים, הלכות סוכות, ס"ק יח, ד"ה בליל ראשון). וראה תרומת הדשן (פסקים וכתבים סי' קס).

¹⁸ בב"י הביא דברי מהרי"ל, וכתב על זה, וזהו נראה לי חומרא בלי טעם! דשאני אכילת מצה דאם יאכל אחר חצות לא יאכל מצה בלילה לתיאבון; אבל גבי סוכה, אין המצוה באכילה שיצטרך לאכול לתיאבון, דאף אם ישב בסוכה בלא אכילה, מכל מקום קיים מצות סוכה! ולכן נראה לי דאין לחוש בזה, והמחמיר יחמיר והמיקל לא הפסיד. מיהו אחר שכתבתי זו, מצאתי כתוב באור זרוע וכו'.

¹⁹ או"ח תרלטג, מקורות: ירושלמי (פ"ב ה"ז). אור זרוע (ח"ב, הל' סוכה, סי' שא). מהרי"ל (מנהגים, הל' סוכות, סעי' יח).

²⁰ אפילו ימים שעברו עליו כבר איבדן למפרע, ואינו מצוה, כדיליף לקמן שצריך לישב כל שבעה בסוכה אחת. רש"י.

הגיליון מבוסס על ספרי "נתיבי הלכה" על מסכתות הש"ס:
בהסכמת הרבנים הגאונים: הרב שריה דבליצקי זצ"ל,
ויבדלחט"א הרב אשר וייס
והרב שריאל רוזנברג שליט"א.
הארות והערות יתקבלו בברכה.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב שלום אולתן בן הרב ישראל זצ"ל

תניא: רבי אליעזר אומר: כשם שאין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון של חג בלולבו של חברו, דכתיב²⁴ "וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים", משלכם, כך אין אדם יוצא ידי חובתו בסוכתו של חברו, דכתיב "חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לָּךְ שִׁבְעַת יָמִים", משלך. וחכמים אומרים: אף על פי שאמרו אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון בלולבו של חברו, אבל יוצא ידי חובתו בסוכתו של חברו, דכתיב²² "כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֻּכֹּת", מלמד שכל ישראל ראויים לישיב בסוכה אחת.

ורבנן, האי "לך" מאי דרשי ביה?

מיבעי ליה למעוטי גזולה, אבל שאולה כתיב "כָּל הָאֲזָרָח".

ורבי אליעזר, האי "כָּל הָאֲזָרָח" מאי עביד ליה?

מיבעי ליה לגר שנתגייר בינתיים, וקטן שנתגדל בינתיים.

ורבנן, כיון שאמרו עושין סוכה בחולו של מועד, לא אצטרך קרא.

שיטות הראשונים

סוכה שאולה ושל שותפין: רבנן דרשו מ"כָּל הָאֲזָרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַסֻּכֹּת", מלמד שכל ישראל ראויים לישיב בסוכה אחת. **רש"י** פירש, דמשמע סוכה אחת לכל ישראל, שישבו בה זה אחר זה, ואי אפשר שיהא לכולן, דלא מטי שוה פרוטה לכל חד אלא על ידי שאלה. **ותוספות** כתבו, דבחנם דחק, דכיון דכתב לך, למעוטי דשותפין משמע.²³ **ור"ב"ש** כתב, דאף **לתוספות**, כיון שיוצאים בסוכה שאולה, כל שכן שיוצאים בשל שותפין.²⁴ ודעת **רשב"ש**, דרק **לרש"י** סוכת שותפין כשרה, כשיש לכל אחד שוה פרוטה. **ולתוספות** פסולה. **והשו"ע** פסק **כריב"ש**.²⁵

ועושין סוכה בחולו של מועד: הלכה כחכמים. וכתב **המאירי**, שרק אם לא כיון לכך, יכול לעשותה בחולו של מועד. שאם כיון לכך, אסור מצד מלאכת המועד. ודוקא בשאין שם אריגה ובניין גמור, אלא הנחת מחיצות. **והרמב"ם** כתב "מי שֵׁלָא עֲשֶׂה סֻכָּה, בֵּין בְּשׁוּגָג בֵּין בְּמִזִּיד - עוֹשֶׂה סֻכָּה בְּחָלוּ שְׁלִמּוּעָד; אֶפְלּוּ בְּסוּף יוֹם שְׁבִיעִי עוֹשֶׂה סֻכָּה, שְׁמִצְוֹתָהּ כָּל שְׁבָעָה". וכן פסק **השו"ע**.²⁶

²⁴ ויקרא, פרשת אמור, כגמ.

²² ויקרא, פרשת אמור, כגמב.

²³ ואם גם שאולה פסולה, אין כל ישראל ראויים לשבת בסוכה אחת, אע"ג דמטי שוה פרוטה לכל אחד.

²⁴ דהא של שותפין עדיפא משאולה כולה, לפי שקצתה שלו לגמרי, והנשאר הוא שאול אצלו, שהרי לדעת כן נשתתפו שכל אחד מהם ישתמש בה. ועוד, דשותף לא מצי אסר לחבירו בו (נדרים מ"ו ב'), ומשאילו מצי אסר (ערכין כ"א א', גבי הקדישו משכיר). ואי אפשר בשום פנים לומר שבשאולה יוצאין ובשל שותפין אין יוצאין והאריך בדבר (ועיי"ש כיצד ביאר דברי תוספות). ב"י.

²⁵ או"ח תרלזב, מקורות: תוספות (ד"ה כל). וראה ר"ן (יב ב ברי"ף, ד"ה דכתיב) בביאור דברי רש"י. ריב"ש (שו"ת, סי' שמז). רשב"ש (שו"ת, סי' ח).

²⁶ או"ח תרלזא, והביה"ל (ד"ה עושה) האריך בזה, וכתב דפשוטות הסוגיות דמותר לבנותה מחדש בחוה"מ. ולא מיבעיא אם איסור מלאכה בחוה"מ דרבנן, אלא אפילו אם האיסור מדאורייתא, מותר לבנותה, דהא המצוה הוא כל שבעה, ודומיא דכותב תפילין ומזוזות לעצמו, ובפרט כשצריך להניחן. עיי"ש. מקורות: רמב"ם (הל' סוכה ו,טו). מאירי (כ"ז ב', ד"ה כל שאדם).

הגיליון מבוסס על ספרי "נתיבי הלכה" על מסכתות הש"ס:
בהסכמת הרבנים הגאונים: הרב שריה דבליצקי זצ"ל,
ויבדלחט"א הרב אשר וייס
והרב שריאל רוזנברג שליט"א.
הארות והערות יתקבלו בברכה.

בעזה ש"ת
כה אב תשפ"א
מסכת: סוכה | פרק: ב | דף: כ"ז

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב שלום אולתן בן הרב ישראל זצ"ל

שולחן ערוך

(או"ח, הלכות סוכה, סימן תרלז)

- א. מי שלא עשה סָכָה, בין בשוגג בין במזיד, עושה סָכָה בחלו של מועד אֶפְלוּ בְּסוֹף יוֹם שְׁבִיעִי, וְכֵן יָכוֹל לָצֵאת מִסָּכָה זו וְלִישֵׁב בְּאַחֶרֶת.
- ב. יוֹצֵאִין בְּסָכָה שְׂאוּלָה וְכֵן יוֹצֵאִין בְּשֵׁל שְׁתַּפּוֹת.